

XENINTK MANKED

FIREWALL

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: FIREWALL
Από τις Εκδόσεις Vintage, Νέα Υόρκη 2003
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **FIREWALL**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Henning Mankell
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λύο Καλοβυρνάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ζωή Γραμματοπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ηλίας Μασούρης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου, Ραλλού Ρουκατά
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελευθέρος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Henning Mankell, 1998
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2009

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2009

ISBN 978-960-453-558-3

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών κλωρίου και φιλικό προς το περιβάλλον.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισιμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομικάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΧΕΝΙΝΓΚ ΜΑΝΚΕΘ

FIREWALL

*Μετάφραση:
Λύο Καλοβυρνάς*

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ
ΤΟΥ ΧΕΝΙΝΓΚ ΜΑΝΚΕΛ

- Ο ζωγράφος της άμμου*, 1974
Ο τρελός, 1977
Η αποικία των φυλακισμένων που εξαφανίστηκε, 1979
Ο θάνατος ενός ναύτη, 1981
Αγαππητή αδελφή, 1983
Η ιστορία της Ισιδώρας, 1984
Το μάπι της λεοπάρδαλης, 1990
Ο σκύλος που ταξίδεψε σ' ένα άστρο, 1990
Οι σκιές μεγαλώνουν στο λυκόφως, 1991
Η γάτα που αγαπούσε τη βροχή, 1992
Η λευκή λιονταρίνα, 1993
Ο άντρας που χαμογελούσε, 1994
Το μυστικό της φωτιάς, 1995
Το παιδί που αποκοιμήθηκε στο χιόνι, 1996
Πύρινος τοίχος, 1998
Η πυραμίδα, 1999
Η επιστροφή της δασκάλας του χορού, 1999
Ο γιος του ανέμου, 2000
Λαβύρινθος, 2000
Φακελάκι με τσάι, 2001
Πριν απ' τον πάγο, 2003
Βάθος, 2004
Ιταλικά παπούτσια, 2006

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν:

- Η κωμωδία της παιδικής ηλικίας*, 1999, μτφρ. Μαρία Αγγελίδου, Έφη Πετρακάκη
Εκτελεστές δίχως πρόσωπο, 2002, μτφρ. Λύο Καλοβυρνάς
Τα σκυλιά της Ρίγα, 2002, μτφρ. Λύο Καλοβυρνάς
Εντολές θανάτου, 2004, μτφρ. Λύο Καλοβυρνάς
Η πέμπτη γυναίκα, 2005, μτφρ. Λύο Καλοβυρνάς
Ένα βήμα πίσω, 2008, μτφρ. Λύο Καλοβυρνάς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο Χένινγκ Μανκέλ, γεννημένος στη Στοκχόλμη και μεγαλωμένος σε μια μικρή πόλη της βόρειας Σουηδίας, περιοχή με διαρκές σκοτάδι, χιόνι και κρύο, δεν πέρασε ευτυχισμένα παιδικά χρόνια. Δεν είναι λοιπόν περίεργο που στα βιβλία του αποτυπώνεται ο περίπλοκος ψυχισμός των συμπατριωτών του, κάτι που περιέγραψε παραστατικά στις ταινίες του ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν (μια από τις κόρες του οποίου έχει παντρευτεί). Η σκέψη του, πάντως, να ασχοληθεί με την αστυνομική λογοτεχνία ψυχογραφώντας τους Σουηδούς τον οδήγησε στην επιτυχία, καθώς μέχρι στιγμής έχει τιμηθεί με αρκετά διεθνή βραβεία. Βασικός συντελεστής αυτής της επιτυχίας είναι ο επιθεωρητής Κουρτ Βαλάντερ, ο ήρώας του, που έχει βασιστεί στον Μεγκρέ του Ζορζ Σιμενόν.

Το FIREWALL αρχίζει τις πρώτες μέρες του Οκτωβρίου 1997 στο Ίσταντ, παραθαλάσσια πόλη στο νότο, μπροστά σ' ένα ΑΤΜ τράπεζας και τελειώνει στο ίδιο σημείο λίγο αργότερα, τον ίδιο μήνα. Εκεί πέφτει νεκρός είτε από την καρδιά του είτε δολοφονημένος – κάτι που θα φανεί στο τέλος της αφήγησης –, ο Τύνες Φαλκ, ειδικός στα προγράμματα υπολογιστών. Τόσο το μηχανήμα ανάληψης χρημάτων όσο και το επάγγελμα του νεκρού είναι συμβολικά: τα χρήματα και η πληροφορική καθορίζουν τα πάντα, αποτελούν κοινωνικό καταλύτη και στοιχειώνουν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Δεν είναι όμως μόνο σύμβολα της σημερινής εποχής, αλλά και το θέμα του μυθιστορήματος του Μανκέλ, στο οποίο εμπλέκονται κάποιοι που συνδέονται ακριβώς με το χρήμα και τους υπολογιστές.

Την ίδια χρονική στιγμή, ο Βαλάντερ αναλαμβάνει μια παράξενη υπόθεση: δύο κορίτσια, η Σόνια Χέκμπεργκ και η Εύα Πέρσον, που πίνουν μπύρες σ' ένα μαγαζί – η μία είναι ανήλικη –, επιβιβάζονται σ' ένα ταξί και στη διαδρομή σκοτώνουν τον οδηγό με σφυρί και μαχαίρι. Γιατί το έκαναν; Για τα λεφτά, όπως ισχυρίζονται, ή για άλλο λόγο; Η πράξη τους είναι τόσο αποτρόπαια που γεννά απορίες και ερωτηματικά. Τα κορίτσια συλλαμβάνονται, ομολογούν το έγκλημα, μα η Σόνια το σκάει από το αστυνομικό τμήμα και λίγες μέρες μετά βρίσκεται απανθρακωμένη σ' έναν υποσταθμό ηλεκτροδότησης. Τότε η Εύα, η ανήλικη, ανακαλεί την ομολογία της, αλλάζει την αρχική εκδοχή των γεγονότων και ρίχνει την ευθύνη για το φόνο του ταξιτζή στη νεκρή φίλη της. Ο Βαλάντερ αδυνατεί να συνδέσει όλ' αυτά τα περιστατικά, τα οποία περιπλέκονται ακόμη περισσότερο, όταν κάποιος κλέβει τη σορό του Τύνες Φαλκ από το νεκροτομείο, κάνει διάρρηξη στο διαμέρισμά του και αφαιρεί το ημερολόγιό του και κάποιες φωτογραφίες.

Ο Βαλάντερ, ο συμπαθητικός αστυνομικός που τρέφει αμφιβολίες για το επάγγελμά του, βρίσκεται στο μεταίχμιο της ζωής και της σταδιοδρομίας του. Η μοναξιά του είναι τόσο μεγάλη, η ανάγκη για την αδελφή-ψυχή, δηλαδή τη γυναικεία παρουσία δίπλα του, τόσο έντονη, ώστε φτάνοντας σε απόγνωση διαπράττει ένα λάθος: δημοσιεύει στο Διαδίκτυο αγγελία για ανεύρεση ερωτικής συντρόφου. Αυτό το λάθος μπορεί να αποδειχτεί μοιραίο, διότι μπαίνει στο στόχαστρο κάποιου που ανησυχεί για το ζήλο του στην υπόθεση εξιχνίασης του θανάτου του Τύνες Φαλκ και της Σόνιας Χέκμπεργκ. Τότε συνειδητοποιεί πως η υπόθεση των σκοτεινών φόνων είναι πολύ πιο σοβαρή από όσο νομίζει.

Ασφαλώς, ο ήρωας δεν πτοείται, δεν το βάζει κάτω, προσπαθεί με πείσμα να ξεδιαλύνει τις δύο υποθέσεις που φαινομενικά δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους. Και όμως έχουν. Μπορεί οι φόνοι να έγιναν είτε για εκδίκηση και τιμωρία, είτε από μίσος και από ένα ουτοπικό αίσθημα απόδοσης δικαιοσύνης, ωστόσο συνδέονται με την πληροφορική και πρωτίστως με την παγκόσμια οικονομία, όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια. Η Παγκόσμια Τράπεζα, μαθαίνουμε, ιδρύθηκε μεν για να προσφέρει δάνεια στις περιοχές του κόσμου που μαστίζονται από φτώχεια, δεν έχει όμως καταφέρει να εξαλείψει τη δυστυχία κι αυτό χειροτερεύει την κατάσταση

στον Τρίτο Κόσμο. Κι αυτό δημιουργεί την ανάγκη για αντίσταση στην εξουσία των ισχυρών.

Ο συγγραφέας, που γοητευμένος από τις παιδικές φαντασιώσεις του για τη ζούγκλα ταξίδεψε στην Αφρική κι εγκαταστάθηκε στη Μοζαμβίκη όπου ίδρυσε ένα θέατρο, δεν παραλείπει να μιλήσει για τη Μαύρη Ήπειρο. Τα δεινά των κατοίκων της που συνεχώς πολλαπλασιάζονται τον έχουν ευαισθητοποιήσει αρκετά και τον έχουν οδηγήσει σε έμπρακτη συμπαράσταση στους αγώνες τους για καλύτερη ζωή. Εν πολλοίς, συγκινείται με τα τεκταινόμενα στην κόσμο, ιδίως όσα στρέφονται εναντίον των φτωχών λαών, και έχει άποψη για την παγκόσμια κατάσταση. Κατ' αυτόν, όποιος ελέγχει τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες ελέγχει στην ουσία και τον πλανήτη, οπότε πιστεύει πως μια δολιοφθορά μέσω υπολογιστών, η μελλοντική μορφή τρομοκρατίας, μπορεί να προκαλέσει οικονομική κρίση που θα καταστρέψει τα χρηματοπιστωτικά συστήματα της υψηλίου. Επομένως, το μυθιστόρημα είναι πολιτικό. Πίσω από τις δολοφονίες βρίσκεται μια ομάδα αποφασισμένων ανθρώπων, εκδικητών, τιμωρών, που περιφρονούν τις μάζες, αυτοπροσδιορίζονται ως εκλεκτοί και σχεδιάζουν τη δημιουργία μιας νέας τάξης αδιάφθορων πολιτών, αφού γκρεμίσουν τη «σάπια κοινωνία». Το μόνο όμως που κατορθώνουν είναι να αναστατώσουν το Ίσταντ. Τελικά, χάρη στον Βαλάντερ αποφεύγονται τα χειρότερα.

*

Τα μυθιστορήματα του Μανκέλ έχουν σασπένς και συνεχείς ανατροπές. Ο συγγραφέας όμως δεν περιορίζεται στην αφήγηση ιστοριών αγωνίας, αλλά γράφει και για τα κοινωνικά προβλήματα. Εξετάζει τις αλλαγές στη χώρα του και στοχάζεται πάνω στη βαθμιαία κατάρρευση του σουηδικού κράτους. «Η Σουηδία έχει καταντήσει ένας τόπος απ' όπου όλοι θέλουν να ξεφύγουν», διαβάζουμε στο βιβλίο. Πέρα από την πλοκή και τη δράση, ο Μανκέλ ενδιαφέρεται να μυήσει τον αναγνώστη του στην ψυχосύνθεση του Βαλάντερ. Ο ήρωας είναι πεννητάρης, έχει χωρίσει με τη Μόνα, τη σύζυγό του, κι η κόρη του, η Λίντα, σπουδάζει μακριά, στη Στοκχόλμη. Αν και πάσχει από διαβήτη, πίνει αλκοόλ, ειδικά ούσκι, κι είναι μοναχικός, δεν έχει σχεδόν κανένα φίλο. Κάποτε νοσηλεύτηκε για κατά-

θλιψη, δε νοιάζεται για την απόκτηση υλικών αγαθών κι αισθάνεται χαμένος ύστερα από την απώλεια του πατέρα του.

Οι δευτερεύοντες ήρωες έχουν προβλήματα παρόμοια μ' εκείνα του επιθεωρητή, αφού κι αυτοί ζουν σε μια κοινωνία αλκοολικών, διαλυμένων οικογενειών, παιδιών που τρομοκρατούνται από τους γονείς του και παιδιών που χτυπάνε τη μητέρα τους. Το κοινωνικό τοπίο που περιγράφει ο συγγραφέας δεν είναι ειδυλλιακό. Εργαζόμενοι μένουν χωρίς δουλειά, η βία κλιμακώνεται, κυκλοφορούν βιαστές και άστεγοι, υπάρχουν παιδιά με άδηλο μέλλον, φουντώνει η έλλειψη σεβασμού για την ανθρώπινη ζωή. Υπάρχουν ακόμα οι μετανάστες, ο οποίοι αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην ενσωμάτωσή τους στη σουηδική κοινωνία (μάλιστα ο Βαλάντερ έχει στη δύναμή του έναν αστυνομικό τυνησιακής καταγωγής). Οι αλλαγές που συντελούνται στη Σουηδία οδηγούν σε παντοειδή προβλήματα. Οι μεταρρυθμίσεις, το κράτος πρόνοιας, το πνεύμα αλληλεγγύης, η λειτουργία της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης, η επιβίωση, το βρόμικο χρήμα, είναι θέματα καυτά και διαχρονικά.

*

Αν και Σκανδιναβός, ο Μανκέλ είναι επηρεασμένος από το αστυνομικό μυθιστόρημα, που σήμερα καλλιεργείται συστηματικά, εκτός από τη Γαλλία, τη μητέρα του, και σε άλλες χώρες, την Ιταλία, την Ισπανία, μα και την Ελλάδα. Το ίδιο συμβαίνει και στη Γερμανία. Αυτό το «μεσογειακό αστυνομικό μυθιστόρημα», ή «μεσογειακό νουάρ», εγκαινιάστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '70 από τον Γάλλο Ζαν-Πατρικ Μανσέτ, ο οποίος αξιοποίησε την ατομική απελπισία του ατόμου που βιώνει την παράλογη βία του κράτους, μα και των περιθωριακών που δρουν εντός και εκτός του κοινωνικού συστήματος. Ο Μανσέτ, ο ιδρυτής του νέου γαλλικού αστυνομικού μυθιστορήματος, γνωστού ως neo-polar, είχε την άποψη πως μέσω της αστυνομικής λογοτεχνίας περιγράφονται ιστορικά και κοινωνικά ο νόμος και η τάξη που ισχύουν τη στιγμή που διαπράττεται το έγκλημα.

Το σύγχρονο αστυνομικό μυθιστόρημα επιχειρεί να καταδείξει ένα νοσηρό κοινωνικό φαινόμενο, τη διαφθορά των λειτουργών της τάξης – κάτι που έλκει την καταγωγή του από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής–, και παράλληλα να επισημάνει ότι οι εγκλη-

ματίες έχουν λόγο που είναι εγκληματίες. Αυτό το τελευταίο το υποστήριξαν με τα έργα τους δύο σημαντικοί Αμερικανοί συγγραφείς, ο Ντάσιελ Χάμει κι ο Ρέημοντ Τσάντλερ, οι ούτως ειπείν πρόγονοι των σημερινών Ευρωπαίων αστυνομικών συγγραφέων. Η λογοτεχνία που καλλιεργεί ο Μανκέλ, όπως και ομότεχνοί του στις προαναφερθείσες χώρες, έχει μπει για τα καλά στο χώρο της λεγόμενης «σοβαρής» λογοτεχνίας. Γνωρίζοντας πως το κοινωνικό μυθιστόρημα με το οποίο ο Τσαρλς Ντίκενς δόξασε την Αγγλία και τη λογοτεχνία της έχει πλέον πεθάνει, όπως έχει πεθάνει και το «ορθόδοξο» αστυνομικό αφήγημα στο οποίο διέπρεψε ο Άρθουρ Κόναν Ντόιλ και η Άγκαθα Κρίσι, μπορούμε να πούμε πως ο δημιουργός του επιθεωρητή Βαλάντερ έχει βάλει το λιθαράκι του στην καθιέρωση του αστυνομικού μυθιστορήματος ως κοινωνικού.

Χωρίς να εγκαταλείπει τις κλασικές, τις αναλυτικές μεθόδους διαλεύκανσης των εγκλημάτων που πρώτος εφεύρε ο Πόε και υιοθέτησαν οι Άγγλοι συγγραφείς (αυτό κάνουν ο Σέρλοκ Χολμς και ο Ηρακλής Πουαρό), ο Μανκέλ βάζει τον ήρωά του να δρα κι όχι μόνο να σκέφτεται. Σε κάθε περίπτωση, δε γράφει για ευτυχισμένους ανθρώπους, τον ενδιαφέρουν κυρίως οι ενδεείς, οι απόκληροι, οι στερημένοι. Η ιστορία του διαδραματίζεται σ' ένα μουντό περιβάλλον, σε φθινοπωρινό ντεκόρ με βροχή, ανέμους, ομίχλη. Ο καιρός προδιαθέτει τον Βαλάντερ αρνητικά κι ωστόσο, μολονότι παραδέχεται πως έχει γεράσει κι αισθάνεται σαν γέρικο σκυλί που δεν μπορεί να μάθει τίποτα πια, το μυθιστόρημα ολοκληρώνεται αισιόδοξα: μόνο με αισιοδοξία, μας λέει ο συγγραφέας, μπορούν οι άνθρωποι να τα βγάλουν πέρα σε τούτη τη σκληρή ζωή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Μέρος Πρώτο

ΤΟ ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

1

Ο αέρας έκοψε γύρω στο βράδυ κι έπειτα σταμάτησε εντελώς. Ο άντρας βγήκε στο μπαλκόνι. Κάποιες μέρες έβλεπε ένα κομμάτι του ωκεανού ανάμεσα στα κίτρια απέναντι. Εκείνη τη στιγμή, παραήταν σκοτεινά. Πού και πού, έσπινε το τηλεσκόπιό του και παρατηρούσε τα φωτισμένα παράθυρα των άλλων διαμερισμάτων. Πάντα, όμως, ένιωθε ότι κάποιος τον έπαιρνε χαμπάρι κι έτσι, σταματούσε.

Τα αστέρια ήταν πολύ λαμπερά και καθαρά.

Μπήκε το φθινόπωρο, σκέφτηκε. Ίσως κάνει παγετό απόψε, αν και είναι λίγο νωρίς για το Σκόνε.

Πέρασε ένα αυτοκίνητο. Ανατρίχιασε από το κρύο και μπήκε μέσα. Η μπαλκονόπορτα έκλεινε με δυσκολία και χρειάζόταν φτιάξιμο. Το πρόσθεσε στον κατάλογο με τις δουλειές που έπρεπε να γίνουν, τον οποίο κρατούσε σ' ένα σημειωματάριο στην κουζίνα.

Πήγε στο σαλόνι και σταμάτησε στην πόρτα για να κοιτάξει τριγύρω. Ήταν Κυριακή και ο χώρος ήταν πεντακάθαρος. Αυτό του προκαλούσε βαθιά ικανοποίηση.

Κάθισε στο γραφείο του και έβγαλε το χοντρό ημερολόγιο που φύλαγε σε ένα από τα συρτάρια. Ως συνήθως, ξεκίνησε διαβάζοντας όσα είχε γράψει την προηγούμενη νύχτα.

Σάββατο 4 Οκτωβρίου 1997. Δυνατοί άνεμοι όλη μέρα. Σύμφωνα με τη μετεωρολογική υπηρεσία ο άνεμος έχει ταχύτητα 8-10 μέτρα το δευτερόλεπτο. Σκόρπιες νεφώσεις. Η θερμοκρασία στις 6 π.μ. ήταν: 7 βαθμοί Κελσίου. Στις 2 μ.μ. έχει ανεβεί στους: 8 βαθμούς αλλά από το βράδυ έπεσε στους 5.

Από κάτω είχε προσθέσει τέσσερις προτάσεις.

Καμία δραστηριότητα στο c-space σήμερα. Κανένα μήνυμα. Ο Κ δεν απαντάει όταν παροτρύνεται. Όλα ήρεμα.

Άνοιξε το βαζάκι με το μελάνι και βούτηξε με προσοχή την πένα μέσα. Ήταν ο κονδυλοφόρος του πατέρα του και τον είχε φυλάξει από τον πρώτο καιρό που δούλευε βοηθός σε μια τράπεζα, στο Τομελίλα. Ποτέ δε χρησιμοποιούσε άλλη πένα για να γράφει στο ημερολόγιό του.

Ο αέρας σταμάτησε την ώρα που έγραφε. Το θερμόμετρο έξω από την κουζίνα έλεγε 3 βαθμούς Κελσίου. Ο ουρανός ήταν ξάστερος. Σημείωσε ότι το καθάρισμα του διαμερίσματος είχε πάρει τρεις ώρες και είκοσι πέντε λεπτά. Δέκα λεπτά λιγότερο από την περασμένη Κυριακή.

Επίσης, έκανε ένα σύντομο περίπατο μέχρι τη μαρίνα, αφού στάθηκε για διαλογισμό στην εκκλησία της Παναγίας για τριάντα λεπτά.

Δίσασε κι ύστερα έγραψε: *Σύντομος περίπατος το βράδυ.*

Πίεσε το σουπόχαρτο μερικές φορές πάνω στις λίγες αράδες που είχε γράψει, σκούπισε την πένα και έκλεισε το βαζάκι με το μελάνι.

Προτού κλείσει το ημερολόγιό του, έριξε μια ματιά στο παλιό ναυτικό ρολόι που υπήρχε δίπλα του, πάνω στο γραφείο. Ήταν έντεκα και είκοσι.

Βγήκε στο χολ, φόρεσε το δερμάτινο μπουφάν του κι ένα παλιό ζευγάρι μπότες. Έχωσε το χέρι του στην τσέπη για να βεβαιωθεί ότι είχε το πορτοφόλι και τα κλειδιά του.

Όταν βρέθηκε στο δρόμο, στάθηκε για λίγο στα σκοτεινά και κοίταξε τριγύρω. Δεν υπήρχε κανένας, όπως το περίμενε. Άρχισε να περπατά προς τ' αριστερά, ως συνήθως, διασχίζοντας τον αυτοκινητόδρομο που πήγαινε στο Μάλμε και κατευθύνθηκε προς τα πολυκαταστήματα και το κόκκινο κτίριο που στέγαζε την εφορία. Αύξησε ταχύτητα ώσπου να πετύχει τον συνηθισμένο, ήρεμο, βραδινό ρυθμό του. Την ημέρα περπατούσε γρήγορα, για να ανεβάσει

σφυγμούς στην καρδιά του, αλλά το βράδυ οι περίπατοί του είχαν άλλο στόχο. Τώρα προσπαθούσε να αδειάσει το μυαλό του, να προετοιμαστεί για ύπνο και για την ημέρα που θα ξημέρωνε.

Έξω από ένα πολυκατάστημα προσπέρασε μια γυναίκα μ' ένα γερμανικό ποιμενικό. Σχεδόν πάντα έπεφτε πάνω της όταν έβγαίνει για τον βραδινό του περίπατο. Ένα αυτοκίνητο πέρασε με τη μουσική στη διαπασών.

Δεν έχουν ιδέα τι τους περιμένει, σκέφτηκε. Όλοι αυτοί οι αλήτες που οδηγούν πέρα δώθε καταστρέφοντας για πάντα την ακοή τους με αυτή την απαίσια μουσική. Δεν ξέρουν. Ξέρουν όσα ξέρει κι αυτή η γυναίκα που έχει βγάλει βόλτα το σκύλο της, δηλαδή τίποτα.

Η σκέψη αυτή του έφτιαξε το κέφι. Σκέφτηκε τη δύναμη που είχε, την αίσθηση ότι ήταν ένας από τους επιλεκτικούς. Είχε τη δύναμη να βάλει τέλος στους απάνθρωπους, διεφθαρμένους τρόπους αυτής της κοινωνίας και να δημιουργήσει μια νέα τάξη, κάτι τελείως απρόσμενο.

Σταμάτησε και σήκωσε το βλέμμα στον νυχτερινό ουρανό.

Τίποτα δεν είναι πραγματικά κατανοητό, σκέφτηκε. Η δική μου ζωή είναι εξίσου ακατανόητη όσο και το γεγονός ότι το φως που βλέπω αυτή τη στιγμή από τα αστέρια ταξιδεύει εδώ και αιώνες. Η μόνη πηγή νοήματος είναι η δική μου πορεία δράσης, όπως η συμφωνία που μου προσφέρθηκε πριν από είκοσι χρόνια και την οποία δέχτηκα χωρίς δισταγμό.

Συνέχισε το δρόμο του αυξάνοντας ταχύτητα, επειδή οι συλλογισμοί του τον συνάρπαζαν. Ένωσε ένα κύμα ανυπομονησίας να φουντώνει μέσα του. Περίμεναν πάρα πολύ καιρό γι' αυτό. Και τώρα πλησίαζε η στιγμή που θα άνοιγαν τα αόρατα φράγματα και θα έβλεπαν το παλιρροϊκό κύμα να πνίγει όλο τον κόσμο.

Όχι ακόμα, όμως. Η στιγμή δεν είχε φτάσει ακριβώς και η ανυπομονησία ήταν μια αδυναμία που δεν έπρεπε να συγχωρήσει στον εαυτό του.

Έκανε μεταβολή και πήρε το δρόμο της επιστροφής. Καθώς περνούσε μπροστά από την εφορία, αποφάσισε να πάει στο ATM της πλατείας. Έκωσε το χέρι του στην τσέπη, εκεί όπου φύλαγε το πορτοφόλι του. Δε θα έβγαζε χρήματα, απλώς ήθελε να δει το υπόλοιπο του λογαριασμού του και να βεβαιωθεί ότι όλα ήταν όπως έπρεπε.

Σταμάτησε στο φως δίπλα στο ΑΤΜ και έβγαλε την κάρτα του. Η γυναίκα με το λυκόσκυλο είχε φύγει από ώρα. Ένα βαρυφορτωμένο φορτηγό πέρασε από τον αυτοκινητόδρομο με κατεύθυνση το Μάλμε, μάλλον καθ' οδόν προς κάποιο από τα φεριμπότ για Πολωνία. Όπως ακουγόταν, θα είχε πάθει ζημιά ο σιγαστήρας (muffler) του.

Έβαλε την κάρτα στο μηχανήμα ανάληψης, πληκτρολόγησε τον κωδικό του και πάτησε το κουμπί για να δει το υπόλοιπο του λογαριασμού του. Το μηχανήμα του επέστρεψε την κάρτα του και την ξανάβαλε στο πορτοφόλι του. Άκουσε το βόμβο και τα «κλικ» και χαμογέλασε. *Πού να 'ξεραν, σκέφτηκε. Πού να 'ξере ο κόσμος τι τον περιμένει.*

Το λευκό χαρτάκι με το υπόλοιπο του λογαριασμού του βγήκε από τη σχισμή. Έψαξε τα γυαλιά του, αλλά θυμήθηκε ότι τα είχε αφήσει στο άλλο του παλτό. Ένωσε ένα μικρό εκνευρισμό με αυτή την παράβλεψη του.

Πήγε στο σημείο κάτω από το φανοστάτη, όπου το φως ήταν πιο δυνατό, και μελέτησε το χαρτάκι. Αναφερόταν η ανάληψη της Παρασκευής καθώς και τα μετρητά που είχε βγάλει την προηγούμενη μέρα. Το υπόλοιπο ήταν 9.765 κορόνες. Όλα ήταν εντάξει.

Αυτό που συνέβη στη συνέχεια ήρθε εντελώς απροειδοποίητα. Ήταν λες και τον είχε κλοτσήσει άλογο. Ο πόνος ήταν ξαφνικός και δυνατός.

Έπεσε μπροστά, σφίγγοντας το χαρτάκι στη γροθιά του. Καθώς το κεφάλι του χτυπούσε την ασφαλτο, είχε μια τελευταία στιγμή διαύγειας. Η τελευταία του σκέψη ήταν ότι δεν καταλάβαινε τι του συνέβαινε.

Έπειτα, ένα σκοτάδι τον σκέπασε από παντού.

Ήταν μόλις περασμένα μεσάνυχτα της Δευτέρας 6 Οκτωβρίου 1997.

Ένα δεύτερο φορτηγό πέρασε με κατεύθυνση τα φεριμπότ. Έπειτα, η ηρεμία επικράτησε και πάλι στους δρόμους.

Ένας άντρας βρίσκεται νεκρός μπροστά σε ένα ΑΤΜ, θύμα καρδιακής ανακοπής, όπως όλα δείχνουν. Δύο κορίτσια συλλαμβάνονται για την άγρια δολοφονία ενός οδηγού ταξί και ομολογούν το έγκλημά τους χωρίς τύψεις. Δύο ξεκάθαρες υποθέσεις που φαίνεται ότι δε συνδέονται μεταξύ τους. Κι όμως...

Καθώς ο επιθεωρητής Βαλάντερ προσπαθεί να βρει τον πραγματικό λόγο που ώθησε τις έφηβες στο φόνο, ξετυλίγει το νήμα ενός πιο περίπλοκου μυστηρίου απ' ό,τι αρχικά υποψιαζόταν. Οι δυο υποθέσεις γίνονται μία και οδηγούν σε μια συνωμοσία που απλώνεται πέρα από τα σύνορα της Σουηδίας και απειλεί να ταράξει τα οικονομικά θεμέλια ολόκληρου του κόσμου.

***Ο Χένινγκ Μανκέλ αποδεικνύει και πάλι
ότι είναι ο απόλυτος μετρ
του αστυνομικού μυθιστορήματος.***

*Από το συγγραφέα των βιβλίων
Τα σκυλιά της Ρίγα
και Εντολές θανάτου*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 1, 106 79 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ISBN 978-960-453-558-3

9 789604 535583